

26. VII. 1946.

Burg Karlstein.

Hrad Karlštejn

46

Vážení milovníci pamí,
dokují vám za hostel, jímá
jste si na mě vzpomínáte.
Sídíme už od pondělka ve
Karlšteině u pražk. Secherta
pilně pracujeme na bradě a moc
se nám zde líbí. Žijm chceme ještě
zhlédnout podstavem "moe na K.",
které se zde bráží a o neděli se vše
vrátíme do Prahy. Pracuje se nám
pod slépkovon klebnou kurtabrní
mířáoně a vzpomínáme upřímně
váš i p. s. k. s. s. s.

Ruku l. b. J. Menešov.

Upřímně váš vichurý pozdrav
Meneš

Vážení Paní,

ml. Růžena Nítková,
choť s. k. s. s.

A. J.

Jiřm
u
Gerov

BURG KARLSTEIN
HRAD KARLŠTEJN.

26. VII. 1946.

Vážený pane sekční
šéfe,

mocně bych se vděčně
za Vaš vzpomínání na
Karlštejně. Pilně pracujeme
Dnes jsem dodala popis
aleho duos. stavu hradu
a teď se dám ještě do literatury
ze nástroje zedné.

Upřímně podávaji

Omanstl

GRAFO ČUDA
HOLICE
6

Vážený pane,

p. Dr. Zdeněk Wirthl,

sekční šéf

A.Č. Jicin,

Čeňov

96

Na Karlštejně 28. VII. 1946.

Vážený pane redaktorě,

svě poslušně klasiku, že dle mého „oldmáš“ se jsem
všechno prolekl, prošouval a propracoval a že se tedy
domníváme, že naše práce tím zde skončila. Mělo to pro
mne jednu velice uspokojivou stránku: epistola psm, že
jsem to tehdy po první návštěvě mé krásnosti sám dobro a že
až na nepříliš skutečné detaily se celková umělecká - historická
koncepce, pane psm je rovněž do Polabova Karlovic, nemění.

Abychom to jako ztvárnění varkončili pracovali jsme prakticky
opravdu intenzivně, ani v lese a v dílně jsme nebyli - ště pane se
všim vykopat po skončení práce a věci se nám právě pane
že začali na nocní přednášku „Noci na Karlštejně“ o níž pane
holo klíč - ve smyslu klávesním v ústředním - slupěti. Musí
byla proti slepěti, ale já pane prováděním, že čtenář si nemal
dítat vážně a smotat uvidky, a tam pane tedy zůstala.

Byl jsem se mnou v klávese pane klávese lyže oprávněnou.
Vzhledem k tomu je bohužel dle kláves v plném květu
dromi a jazykové klávese by ani došlo podat pane klávese,
o nichž obce klávese se v notách: Seřfest, Nojau atd,
m, klávese byla jistě klávese s klávesou klávese i slova
že klávese klávese, klávese je klávese, ale v klávese.
opravdu jen klávese klávese a klávese pro klávese klávese
vklávese klávese jako klávese, pane klávese (klávese klávese, že
klávese klávese) pane to velmi odlišně, nejvíce ani pane
klávese, klávese má své velmi klávese klávese, ale pane klávese klávese.
klávese se klávese klávese klávese, pane klávese klávese.
klávese klávese klávese pane klávese klávese, pane klávese klávese.
klávese pane klávese klávese pane klávese, pane klávese klávese,
klávese klávese klávese klávese klávese klávese klávese. Klávese klávese
klávese pane klávese klávese - klávese klávese, klávese klávese klávese klávese
klávese klávese klávese pane klávese klávese klávese klávese klávese klávese

impersonálního než kdy jindy, tak zejména a tak oameta,
rečnický by u bal klasickým slovením ho bypout z jeho snem,
a dle Krejcarova komedie pro "lid", nic, než lid, který by
si odnesl stejné radostné úsměvy, kdyby se zde hrála nejčernší
a nejhloupější opereta. Jen opravdu upřímně nechápu, jak
je možné, aby reportér Svob. novin o tom psal takové chvalo-
zpevy a nechápu upřímně, proč se tato Krejcarova komedie
musí hrát znovu na Karlštejně a trpět skutečnou neřadou
povážnost jeho zdi. Nic a tím nedouli "lid" tím nic
nezíská a vůbec nic mu to ohradí report, rozpad konfon-
taci těchto dvou uměleckých děl dopadne nutně v neprospěch
obou. Vzhledem k tomu že jeví se a v dole jistě a hrab
ne! zůstává povážlivý, chces povážlivý, než kdy jindy, neboť
nemí možno podle mého mínění "lidu" dát vůbec na pomoc,
Avšak jak by si to on přál. Bylo mi to jako kdy na konci toho
a vidě, že jsem odcházel s tím opravdu zneklucena a bylo
mně smutno. Nechtěl jsem být etatem, vzdal jsem se a vidě a
de Radentů a mládežnické a vni stokratickým. Různým novým
vím, co pakéne v vni skvělých úsměvů, jako kdy jindy
Důrazem hon s "lidem" - jako tak část - ve prospěch neholka
vdu, kteří si z povážlivé Radent Karlštejna dělají pusky a
odporný křest.

a tak vám jdu, pane správci účtu, ne proto, abych vám
zabrala na neřec, ale proto, že Karlštejn, jak z mi Růžičky,
ať vyjde, sám poznáte, máim hluboce ráda, že můj vztah k
němu je tedy takový duchovní, jak jen lze a se opravdu
něto dovedu přičíst mé srdce, ráji se, abych tak stoně
rokle, "Kupci v chránu bránu". A také bych vás opravdu
prosila, abyste v sobě vzkřísil svou vnitřní obdivuhodnou
energii a se spravedlivým hněvem, vyprovkal svatozářce
z chránu "a vstáti jej van romis, činnu právem patř a
činnu jome mu vzhledem k své strastiplné životní minulosti
skutečně povimni: skutečně věte a obdivu celého světa,
nejin nežkolika osvícenců, ale i toho "lidu", který nepotřebuje
nic, než aby byl poctivě veden a aby s ním byla hrána
"fair play." a to, co se zde děje, to je věrohodné, nuto poslední
upřímně s vám poronci vám vždy odlane

Dnevalová

V Praze 30. VIII. 1946.

Vážení pane sekční řede,

myslím si, že p. Poláček Vám knížku o Karlštejně pošle stejně - musela jsem podepsat 100 vytků - z nichž 60 vázaných bylo určeno pro „prominenty, na nichž p. Poláčekovi záleží“, a mezi těmi Vy jistě budete na prvním místě, ale nemohu si odpočinout radost, abych Vám přes to knížku nedala. Myslím a doufám, že s ní budete spokojen.

Co se týče té Skottilovy knižnice, tak jste

skutečně slovo uhodl. Vybrala jsem si zajímavý
úsek ovlivňování, který bych v Ruize o hradech
nemohla vyčerpat tak podrobně a sice opanovní
na přechodu z gotiky do renesance, ohlasy Dürera
a konečné vítězství jižního formalismu à la
Filarete. Mám proto nekolik moc pěkných ukávek
od nás, ze slovenska i z Německa a myslím, že
to bude zajímavé a málo známé thema.

Teším se, že se spolu v září zase uvidíme a
že si pěkně pohovoříme. Doufám, že jste byli i
milostiví paní Luduě zotavili a že jste prázdnin
všemožně využili a uctive se vám i milostivé
paní potoučím.

Uvěřte
Dobroslava Menclová.